

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23247/2024
06.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Комрад“ Врање, чији је пуномоћник Бора Ристић, адвокат из ..., против туженог АА, адвоката из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 728/24 од 18.07.2024. године, у седници одржаној 06.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 728/24 од 18.07.2024. године, у делу става првог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 728/24 од 18.07.2024. године, у делу става првог изреке.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 728/24 од 18.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 2154/18 од 20.03.2023. године, у делу којим је делимично усвојен тужбени захтев и одлучено да остаје на снази решење Јавног извршитеља Александра Николића из ... И.Ивк-А744/2016 од 20.06.2017. године у обавезујућем делу и то за износ главног дуга на име неисплаћених рачуна за пружене комуналне услуге у периоду од октобра 2013. године до априла 2016. године, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ, у висини и на начин како је то одређено у ставу првом изреке првостепене пресуде, као и за трошкове извршења од 11.878,46 динара. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу и допунска пресуда истог суда П 2154/18 од 19.03.2024. године и предмет у тим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажног дела пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер питање наплате извршених комуналних услуга од стране корисника није спорно у судској пракси, нити захтева ново тумачење права. Побижана одлука је донета правилном применом материјалног права, према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати. Наводима ревизије се не указује на спорна материјалноправна питања због којих се посебна ревизија може изјавити, већ се указује на чињенична и процесна питања конкретног спора, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачке 2. и 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Поступак је инициран предлогом за извршење ради исплате 18.08.2016. године. Вредност предмета спора по члану 28. ЗПП је 31.415,21 динара, на дан покретања поступка представљала је по средњем курсу НБС противвредност 255 евра и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић